

[Krag.]

somheden og dermed for mange tilsluttende Virksomheder en mørk Tid, vi gaar i Møde.

Ja, det er Følgerne, som nu melder sig, af en 10-aarig Politik, som har ladet Fiolen sørge og fulgt det gamle Brandes'ske Princip: Bare afholde Udgifter og saa skaffe sig Indtægter ved stadig væk at stikke Fingrene dybere og dybere ned i Skatteydernes Lomme. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlggaard]: Kunde det ikke tænkes, at ogsaa Krigen havde haft nogen Indflydelse?). Ja, den er jo af meget ny Dato, den Krig. Men den Krig, som de Herrer har ført i en Aarrække fra 1929 og frem til September 1939, har været rettet mod visse Samfundsklasser, udelukkende til Gunst for andre, og Følgen deraf er blevet den finansielle Situation, vi nu staar i.

Derfor siger jeg — og dermed vil jeg slutte —, at saa vigtigt som det er, at der etableres et Samarbejde, en Samvirken mellem Regering og Opposition, saa vigtigt som det er, at alle Samfundsklasser, alle produktive Virksomheder i disse Tider forstaar, at de er i Baad sammen, saa betydningsfuldt er det — og det er Grundlaget for det hele —, at Regeringen i den nærmest kommende Tid fører en Politik, som virkelig har Helhedsvækket for Øje og ikke skeler til Særinteresser inden for de hundredtusindtalstærke Kredse, som Regeringen hidtil har fundet det rigtigt udelukkende at støtte sig til.

P. Mortensen: Jeg vil gerne begynde med en Henstilling til den højtærede Trafikminister. For et Par Aar siden omlagdes Banegaardsforholdene i Haderslev saaledes, at den tidligere Amtsbanegaard, der er bygget omkring 1896, blev fælles Banegaard for Statsbanerne og Amtsbanerne. Den gennemførte Ordning skulde formentlig medføre nogen Besparelse for begge Parter, men det ligger ogsaa nær at tænke sig, at i alt Fald Statsbanerne har ment, at naar Amtsbanerne engang var nedlagt, hvilket nu er sket, og naar der i Stedet for var oprettet et Rutebilselskab, hvilket ogsaa er sket nu, saa vilde det engang etablerede Samarbejde kunne fortsættes og faa yderligere Betydning for begge Parter, og for Resten ogsaa for Publikum. Jeg vil imidlertid nu gerne gøre opmærksom paa, at den nævnte Ordning har medført betydelige Ulemper for den øvrige Trafik i Byen. Den har nemlig medført, at ca. 24 Tog daglig skal passere over 5 af Byens Gader, deriblandt nogle af de mest befærdede Gader. Saa vidt mig bekendt er der ført en Del

Forhandlinger mellem Parterne om Afhændelse af Amtsbanegaarden til Staten, uden at dette har ført til noget Resultat. Det, jeg da i denne Forbindelse gerne vil sige til den højtærede Trafikminister, er dette: Da det tilsyneladende har været besværligt for Staten at forhandle sig til Rette, og da Rutebilselskabet nu har købt en Grund til en Rutebilstation et andet Sted i Byen, og endelig naar Hensyn tages til de nævnte Ulemper ved, at hele Trafikken til Haderslev føres over nogle af Byens mest befærdede Gader, synes jeg, man nu skulde gøre et af to. Enten skulde man oprette Stationen dér, hvor den har været, saa længe man har haft Jernbanetrafik til Haderslev, eller ogsaa skulde man skabe de ideelle Stationsforhold i Haderslev ved at bygge en kombineret Jernbane- og Rutebilstation Vest for Nørregade. Jeg beder den højtærede Trafikminister under de fortsatte Overvejelser at tænke navnlig paa den af mig sidst nævnte Ordning. Dens Realisation vil sikkert betyde meget store Fordele, baade for Statsbanerne og for Haderslev By.

Jeg vil dernæst gerne fremdrage et Spørgsmaal over for den højtærede Indenrigsminister. Det drejer sig om Indfødsretsmeddelelse. Vi ved jo, at der hvert Aar er adskillige Hundrede Medborgere, der søger dansk Indfødsret; de fleste er fra Sønderjylland, og mange af disse Ansøgninger bevilges, medens en Del faar Afslag. Man maa sikkert gaa ud fra, at naar en Mand eller Kvinde søger Indfødsret og denne bevilges, maa Baggrunden herfor fra begge Sider være, at vedkommende, der erholder dansk Indfødsret, vil være en loyal Statsborger. Og her er det, jeg tror, at en Del af dem, der har faaet Afslag paa deres Ansøgning, for saa vidt forettes, som de virkelig har haft til Hensigt at være loyale Statsborgere og ogsaa i deres hidtidige Opførsel har givet Bevis herfor. Af det, jeg her har nævnt, vil man se, at Rigsdagen har Mulighed for at holde nogle Ansøgere om Statsborgerret ude, og saadan bør det naturligvis ogsaa være. Men i denne Forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom paa Loven om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret. Loven er af 1925, og det siges i dens § 2, at fremmed Mand og fremmed ugift Kvinde, som er født her i Riget og vedblivende har haft sit Hjemsted her indtil det fyldte 19de Aar, erhverver derved Indfødsret. Det vil altsaa sige, at her er der ikke Mulighed for at vrage nogen; naar vedkommende er født her i Riget, f. Eks. straks efter Genforeningen, og har haft vedvarende Ophold her i Landet og i Dag er